

Standard FCI č. 229/11.12.2002/F

SRBSKÝ TŘÍBAREVNÝ HONIČ (SRPSKI TROBOJNI GONIČ)

ZEMĚ PŮVODU: Srbsko a Černá Hora

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 26.11.2002

VYUŽITÍ: honič

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.2 střední honiči
S pracovní zkouškou;

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: tříbarevný honič má totožný původ s ostatními balkánskými honiči. V roce 1946 byla projednávána hypotéza, že toto plemeno je pouze jednou z variet srbského honiče; byl mu přiznán statut samostatné rasy a byl vydán první standard. Jako samostatné plemeno byl tříbarevný honič prvně představen kynologické veřejnosti na Mezinárodní výstavě v Bělehradě 7. a 8. června 1950. FCI uznala plemeno a zveřejnila standard trikolorního honiče 25. července 1961.

CELKOVÝ VZHLED: je to středně velký pes se silnou konstitucí. Je plný temperamentu, živý a energický.
Délka těla, měřená od předhrudí po sedací hrbol je o 10% větší, než výška v kohoutku. Délka hlavy činí 45% výšky v kohoutku.

CHOVÁNÍ/POVAHA: je věrný, milý, temperamentní; jistý na stopě a velmi houževnatý.

HLAVA: je dlouholebý. Horní osy mozkovny a nosního hřbetu jsou rozbíhavé.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: při pohledu z boku i zepředu je mozkovna mírně vyklenutá, dělicí rýha je zřetelná. Týlní hrbol je málo výrazný. Šířka mozkovny mezi ušima je stejná jako vzdálenost mezi stopem a týlním hrbolem. Nadočnicové oblouky málo výrazné.

Stop: málo výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je velký a vždy černý.

Čenichová partie: je klínovitá, o trochu kratší, než mozkovna; žádoucí poměr mezi délkou čenichové partie a mozkovny je 8,5:10. Čenich postupně zeštíhluje od stopu k nosní houbě. Nosní hřbet je rovný. Boční linie nosu jsou sbíhavé.

Pysky: slabé, přiléhavé, středně vyvinuté, dosti krátké a na konci nosu zaoblené. Olemování pysků musí být černé. Horní pysk překrývá spodní; koutek je uzavřený.

Čelisti/Zuby: čelisti jsou silné. Zuby jsou silné a mají kompletní korektní nůžkový skus. Klešťový skus je přípustný.

Líce: ploché.

Oči: mají mandlový téměř oválný tvar, jsou mírně šikmo uloženy. Oční víčka jsou tmavě (nejlépe černě) orámována. Duhovka je co nejtmaší.

Uši: vysoko nasazené, střední délky, zavěšené, přiléhající k lícím, středně široké. Jejich konec je mírně zaoblený. Uši jsou spíše slabé než silné.

KRK: Silný; jeho délka je přibližně stejná, jako je délka hlavy. Jeho horní linie je mírně klenutá. S horizontálou svírá úhel 45° až 50°.

TRUP: obdélníkového rámce. Jeho délka přesahuje o 10% výšku v kohoutku.

Horní linie: rovná.

Kohoutek: nevýrazný.

Hřbet: svalnatý, rovný, silný, delší.

Bedra: svalnatá. Jejich délka je přibližně stejná, jako je délka zádi.

Zád: jen mírně skloněná (20° až 25° ve vztahu k horizontále). Mohutná, svalnatá, široká.

Hrudník: je mohutný. Jeho hloubka odpovídá 50% kohoutkové výšky a jeho obvod ji přesahuje o 20%.

Spodní linie a břicho: výběžek hrudní kosti je jen málo výrazný. Břicho je slabě vtažené.

OCAS: je nasazen v prodloužené linii hřbetu a zádi. U kořene je silný, ke konci zeštíhluje. Dosahuje k hlezennímu kloubu. Je mírně zatočen směrem vzhůru, je nesen pod úrovní hřbetu. Je porostlý hustou srstí.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: mohutné, svalnaté, paralelně postavené.

Lopatka: její délka odpovídá téměř délce ramenní kosti. Je osvalená, silná a správně přiléhá k hrudnímu koši. S horizontálou svírá úhel 45° až 50°.

Rámě: mohutné, svalnaté, téměř stejně dlouhé, jako lopatka. S horizontálou svírá úhel v rozmezí 45° až 55°.

Loket: silný, postavený u těla. Vzdálenost od loketního kloubu k zemi se rovná polovině kohoutkové výšky.

Předloktí: rovné, mohutně osvalené.

Karpální kloub: silný.

Metakarpus: mohutný, mírně šikmo postavený (svírá přibližně úhel 15° s vertikálou).

Přední tlapky: kočičí tlapky, prsty silné a sevřené. Silné drápy jsou černě zbarvené. Tmavě zbarvené polštářky jsou dobře vyvinuté.

PÁNEVNÍ KONČETIN: silné, rovné, svalnaté, paralelně postavené.

Stehna: silná, svalnatá, rovná.

Koleno: silné, postavené rovnoběžně se střední osou těla. Kolenní kloub svírá přibližně úhel 120°.

Lýtka: je svalnaté, přibližně stejně dlouhé jako stehno.

Hlezno: mohutné, kolmo postavené, hlezenní kloub svírá úhel mezi 135°–140°.

Metatarsus: silný, téměř kolmý.

Zadní tlapky: jsou poněkud delší než přední, se silnými a sevřenými prsty. Drápy jsou silné a černé, polštářky tmavě zbarvené, odolné a dostatečně pružné.

CHŮZE/POHYB: prostorný krok, zabírá hodně terénu, energický.

KŮŽE: pružná a dobře pigmentovaná, dobře přiléhá k tělu.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká, hustá, lesklá, poněkud hrubší, přiléhavá po celém těle; podsada je hustá. Poněkud delší srst je na zadní straně stehen a na spodní straně ocasu.

BARVA: základní barva je intenzivně červená nebo rezavá (liščí), s černým pláštěm nebo sedlem. Černá může dosahovat až k hlavě, kde tvoří černé znaky na slechách. Bílá se vyskytuje na hlavě, kde tvoří lysinku na čele, pokračuje na nosní hřbet a pysky, pod hrdlo a tvoří též úplný nebo částečný límec na krku. Bílá skvrna na hrudi je přípustná, může pokračovat až na konec sternální kosti, břicho a vnitřní strany stehen. Konec ocasu musí být bílý. Bílá nesmí pokrývat více jak třetinu celkové plochy těla.

VÝŠKA:

Kohoutková výška:

psi: 45 – 55 cm, ideální výška 51 cm

feny: 44 – 54 cm, ideální výška 49 cm

VADY: všechny odchylky od výše uvedeného textu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- pes agresivní nebo bázlivý
- předkus, podkus
- chybění jednoho ze zubů. Absence dvou premolárů P1 je tolerována.
- skvrnitá (různobarevná) duhovka
- příliš dlouhý trup
- zatočený ocas, vysoko nesený ocas nebo nesený přetočený na hřbetě. Háček na konci ocasu nebo ocas vychýlený (zakřivený) do strany.
- bílá barva stříkané základní barvou
- bílá barva přesahující třetinu celkové plochy těla
- kohoutková výška mimo hranice, stanovené standardem

Všichni psi, na kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

Pozn.: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.